

NIEUWSBRIEF, aug. 2022

SAMEN KUNST VERKENNEN

Weerzien

Welkom in Inspired
Kunstverkennen staat centraal
Laat je verwonderen.

Wilma Vergeer
Wilma Colewij

Zomers weerzien

Bovenstaande welkoms-Haiku was te lezen op het bord op onze weerzienslunch op 14 juli j.l
Dit werd een levendige bijeenkomst, waarbij we onze kunstervaringen uit de afgelopen periode deelden.
Het werd weer eens duidelijk hoe belangrijk en inspirerend ontmoetingen zijn om zo samen kunst te verkennen. Wat hebben we dat gemist in Coronatijd.

In deze nieuwsbrief zijn verschillende ervaringen en vooral resultaten ervan terug te vinden.
Zo kunnen ook degenen die er helaas niet bij konden zijn er van mee genieten.
Persoonlijk vind ik de beleving van Max bij zijn deelname aan het project *Dansende dekens* in Het Hogeland heel bijzonder. Dat geldt ook voor de ervaring van Mieke als film-actrice. Het korte filmpje *Verdwaald in het heden* moet je echt even gaan zien. Een nieuwe ontdekking was voor mij ook de prachtige beelden van Hinnie.

We waren het helemaal met elkaar eens.
Dit moeten we vaker doen.
Te beginnen op 8 september a.s. met een uitdagende werkdag onder begeleiding van maskerkunstenaar Frans Krom.

Voor nu: Veel lees- en kijkplezier
En tot weerziens
Namens redactie en bestuur
Aly van Beek

Inhoud jaargang 3, nr. 2

- Ervaringen delen tijdens weerzienslunch
- Dansende dekens
- Terschelling door de lens van...
- Ode aan een Campinggaz komfoor
- Vonken on Tour
- Expositie Viltschilderijen
- Tips
- Gedicht Juli
- Beelden van...
- Even Filmactrice
- De onderwerping aan het masker
- Kunstverscheurders samen aan de slag

Redactie
Herman Kassenberg en Aly van Beek
Inleverdatum volgend nr.: 01-10-2022
Copy naar: anvanbeek@ziggo.nl

Contact SKV
Mary Ritsema (06)34929451
info@samenkunstverkennen.nl
www.samenkunstverkennen.nl

Ervaringen delen tijdens Weerziens-lunch

Op 14 juli j.l. kwamen deelnemers van verschillende werkgroepen weer bij elkaar tijdens de gezamenlijke “weerziens-lunch” van Samen Kunst Verkennen. Wilma, Wilma en Aly hadden de organisatie op zich genomen van deze gezellige en inspirerende bijeenkomst. Tijdens de goed verzorgde lunch vond een (hernieuwde) kennismaking plaats en werd volop uitgewisseld over onder meer de kunstbeleving in het afgelopen jaar. Nieuwe deelnemster Ineke werd hartelijk welkom geheten. En de plannen voor de creatieve werkdag op 8 september met maskerkunstenaar Frans Krom werden alvast uit de doeken gedaan. (zie elders in deze nieuwsbrief) Samen aan de slag: daar had iedereen wel weer zin in.

Ervaringen delen

De kunstverscheurders en Vonken met Vodden vertelden over hoe ze, ook tijdens het tweede Coronajaar, volop actief waren gebleven. Via bijeenkomsten en/of digitaal bleven de deelnemers elkaar inspireren. Anderen waren voornamelijk in hun eentje door gegaan en hadden hun resultaten onder meer gedeeld via de SKVnieuwsbrief. Mieke vertelde over de mooie ervaring opgedaan tijdens het meespelen in een film over dementie, gemaakt door haar kleinzoon.

Herman en Marian speelde een hilarische scène, geschreven en geoefend tijdens het dialogenproject i.s.m. het NNT. Jammer dat de geplande voorstelling in de Schouwburg wegens Corona niet doorging, maar het was even zo goed een mooie ervaring. Nadat iedereen was uitgegeten werden de meegebrachte kunstwerken gepresenteerd. Prachtige schilderijen, een bijzonder tasje van stoffen met een verhaal en een groepswork van Vonken met Vodden, die liet zien hoe hun vonken oversprongen binnen de groep. En Hinnie kwam, enigszins verlaat, nog langs met stenen beeldjes en een showmap met foto's van haar prachtige producten.

Deze uitwisseling deed ons weer ervaren hoe mooi en nodig ontmoetingen zijn om elkaar te inspireren. Er ontstonden meteen nieuwe ideeën voor gezamenlijke bijeenkomsten, onder meer om een keer aan de slag te gaan met stoffen met verhalen. Sommigen hadden ook wel zin in een creatieve middag met bloemen en planten.

Jammergeoeg moesten voor deze keer nogal wat deelnemers tot hun spijt door vakantie of ziekte afzeggen. We hopen iedereen te zien op een volgende ontmoeting van samen kunst verkennen.

Aly van Beek

Dansende dekens

door Max Heuser

Een lust voor mijn ogen, dansende dekens die bewegen. Tekens in de tijd, door de ruimte heen.
Spoken in mijn hoofd, engelen die zongen. Luchtig, heel ongedwongen, iemand die mij gelooft.
Een stil verlangen wordt opnieuw geboren. Het voelt heel zacht.
De dekens vliegen onverwacht. De geschiedenis kan mij bekoren.

Een lag voor mij op straat. Waaronder ik mij kon verbergen. Mijzelf koesteren zonder haat.
Een deken met gaten waar ik mijn vingers door kon steken. Vingers die mij wijzen naar hemelse
paradijzen. Een bekend patroon. Inspiratie die verrijst. Uit een ver verleden tijd. Dansend. Kleurrijk.
Tekens zonder strijd herhalen zich stapsgewijs.

Mijn fantasie die komt tot leven.

In een eeuwigheid.

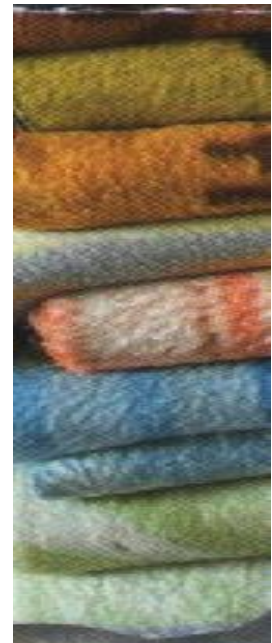
*Hier wil ik graag mee bezig zijn,
vliegend door de tijd.*

Ik kom tot rust. Wat een goed idee kom ik hier tegen. Een deken
waar ik in kan knippen en er een poncho van maken zodat ik mijzelf kan laten zien. Ik stak mijn hoofd
erdoor heen.

Een engel die verscheen waar ik vleugels van leen. Even stond ik op een been, ietwat
voorovergebogen. Een moment onbewogen. De vogel was gevlogen. Ik zag hem door mijn eigen
ogen. Ik was gelijk verkocht.

*Ik genees,
echt waar,
de ware had ik gevonden.
Ik zorg goed voor mijn innerlijke kind,
dat wil spelen.
Zo hoef ik mij nooit te vervelen.
Ik geef op de strijd met de tekens in de tijd.
Dit is mijn waarheid.
Mijn horizon die wordt verbreed.
Met muziek in mijn oren.*

Van de redactie:

Op 11 en 12 juni speelde de voorstelling 'Dansende Dekens' in de
Cultuurcentrum de Blauwe Schuit in Winsum. Het resultaat van het
vier maanden durende community-art project mocht er zijn: een
afwisselende, ontroerende en kwetsbare voorstelling door 16
oudere inwoners van het Hogeland die met verve hun persoonlijke
verhalen via dans wisten over te brengen aan het publiek.

[Sluitstuk 'Dansende Dekens' een succes – Laway Arts](#)

En kijk hier het dekenproject van Max : [Dekenportret #2 op Het Hogeland
– Laway Arts](#)

Terschelling door de lens van Grietje van der Broek

Ode aan een campingaz komfoor.

In het magazine van het Groninger museum stond een afbeelding van een zilveren komfoor met koffiekannetje gemaakt door Hendrik Willem van Griffen in 1829.

Die foto deed me denken aan het campingaz komfoortje dat ik de afgelopen weken tijdens het kamperen gebruikte om koffie te zetten.

Hoewel ik niet zeker weet of het door Van Griffen gemaakte komfoor met koffiekannetje ook in werkelijkheid werd gebruikt om koffie te zetten; het is nogal chique. De mijne in ieder geval wel. Als je beide foto's bekijkt dan zal het niemand ontgaan dat mijn campingaz komfoor nogal povertjes afsteekt bij het zilveren exemplaar.

Niettemin verraste het mij dat ze goed beschouwd toch veel gemeen hebben. Het zilveren komfoor op pootjes met in het midden een reservoir met “ik weet niet wat,” maar ik vermoed een brandstofreservoir met een lont zodat het niet alleen dienst doet als standaard voor de koffiekkan maar deze ook verwarmt.

Mijn campinggaz-brander staat ook op pootjes en daarin een brander en een constructie om de percolator op te zetten. Maar wat ik echt behalve mooi ook heel vernuftig vind is dat ik daar een blikje gas onder kan schroeven. Op deze manier is de ontwerper er in geslaagd iets te maken dat helemaal voldoet aan hét adagium van de toegepaste kunst, het functionalisme: “vorm volgt inhoud.”

Ik durf wel te zeggen dat zo’n campinggaz- ding en zeker met zo’n prachtig vormgegeven espresso percolator er op, toch ook een lust voor het oog is. Sterker nog, ik vind het geheel zo mooi dat ik het als een voorrecht beschouw er tijdens onze kampeerderij elke ochtend koffie mee te mogen zetten. Dit dankzij het feit dat mijn vrouw mij wijsmaakt dat zij dat niet kan.

Waarom, zul je vragen, vind je dat nu zo mooi? Het begin van het antwoord is dat ik een soort principe hanteer dat ik liever niets koop dan iets lelijks. Zo ging het in de zeventiger jaren al met de aankoop van onze eerste tent, een prachtige De Waard Albatros gemaakt in Schagen waarbij de ontwerper zich onmiskenbaar heeft laten inspireren door de rietgedekte stolpboerderijen bij hem in de buurt.

Later ontdekte ik dat bovengenoemd principe wel eens lastig te verwezenlijken is want al snel bleek dat ik me daarmee ook vaak op hogere kosten liet jagen. Maar de oplossing daarvoor was: langer sparen, het tweedehands aanschaffen of op een veiling verwerven. Mijn “De Waard” tent kocht ik tweedehands op een advertentie uit de kampeerkampioen

Nog even terug over het woord “ontwerpen.” Of zilversmid Hendrik Willem van Griffen een echt ontwerp heeft gemaakt van zijn komfoor met koffiekkan valt niet meer te achterhalen maar het is wel haast zeker dat hij een schets heeft gemaakt alvorens aan de slag te gaan. En zo is het met alles wat wij kopen. Of je nu een lamp, een tafel, stoel of closetpot koopt al die zaken worden soms schetsmatig of tot in detail ontworpen. Of, en daar komt het woord dat om duistere redenen alleen voor zeer exclusieve ontwerpen wordt gereserveerd: het ontwerp krijgt het predicaat “design.”

Van mijn campinggaz komfoor, durf ik wel te zeggen dat het wat mij betreft ook dat predicaat verdient.

Maar tsja, we vinden niet allemaal hetzelfde mooi. Goed voorbeeld daarvan is dat wij, na eerst jarenlang met een Hema-bestek de maaltijden tot ons te hebben genomen, over zijn gegaan op een design mes, vork en lepel ontworpen door de wereldberoemde Deense architect Arne Jacobsen. Toen mijn ouders tijdens een logeerpartij voor de eerste keer dat bestek naast hun bord zagen liggen. Vroeg mijn vader zich hardop af: “of dat ons nieuwe kampeerbested was?”

Vonken on Tour

Vonken on Tour met Perfecte Imperfectie

Mag het naam hebben
dreigende imperfectie
Wij weten het dood

Is wat wij zien dood
Levend beleven we het
Stopt daar het weten?

Waarheen gaat het denken dan

Foto's: Lon, Wilma en Wilma
Haiku: Truus

Expositie Vilt schilderijen van Jantina Boonstra

door Mary Ritsema

Soms komen ze voorbij, die pareltjes die je bijblijven. Dat was ook het geval toen we met ons groepje kunstverscheurders een expositie bezochten in verzorgingshuis Mozaïek in Zuidlaren. Onze oudste deelnemer van het eerste uur: Wil Matla, woont daar en had ons er op attent gemaakt. "Is het een idee om hier samen de expositie te bekijken?" Hij nodigde ons uit. met koffie en taart als surprise.

Iedereen was gelijk enthousiast, het gebak was heerlijk en verhoogde de sfeer.

Maar de tentoonstelling droeg zeker bij aan de mooie middag die door iedereen eigenlijk werd beleefd als bijzonder, prachtig, indrukwekkend en wat een kleuren.

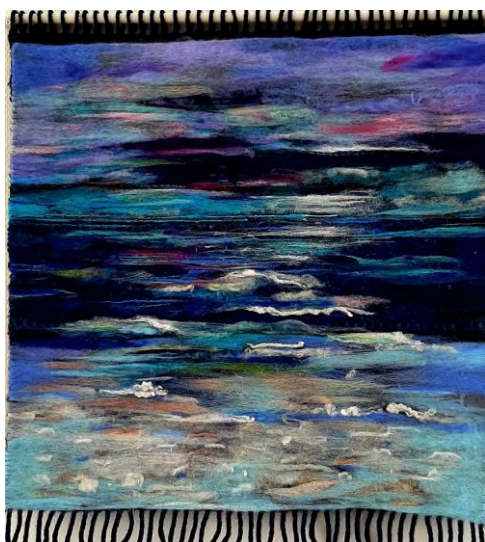
De kleuren spatten van het doek, niet door de verf, maar door de vele draden en stofjes waarmee de kunstwerken waren gemaakt. Een kunstvorm die duidelijk aansprak en nieuwsgierig maakt. Maar vooral als indrukwekkend werd ervaren. Wil, die veel kunst van zichzelf en van zijn moeder in zijn appartement heeft hangen, heeft zelfs ruimte gemaakt en een werk van Jantina gekocht, dit werk is een klaproos met veel dieptewerking en een intense kleur. Voor Wil weet Jantina met haar werk, de natuur op een prachtige manier uit te beelden. De kunstenaress gaf tevens een workshop aan een groot deel van de bewoners van Mozaïek.

Inspiratie haalt Jantina Boonstra voornamelijk uit de natuur. De ontwerpen zijn herkenbaar, soms abstract maar altijd kleurrijk. De vilt schilderijen voor de expositie zijn: het wad, vogels, bloemen en fantasie.

In haar 'wol schilderijen' combineert ze naald- en natvilt en hand- en machinaal borduren. Ze gaat intuïtief te werk en het schilderij wordt laag over laag opgebouwd, de kleuren leiden haar. Ze gebruikt verschillende materialen als: wol, garens, vezels, stofjes, zijde, sjaaltjes en soms kraaltjes. Voor het inlijsten van de schilderijen gebruikte ze oude lijsten en houten dienblaadjes.

Persoonlijk trok een vaas met Latharys mijn aandacht. Het herinnerde mij aan mijn jeugd in Rotterdam Zuid waar mijn moeder een prachtige bloementuin onderhield in een wijk die bekend stond om zijn weelderige bomenpracht en wedstrijdelement wie de mooiste tuin had. Ook de tulpen riep bij mij de vraag op of er thuis nog een plekje over is, maar helaas zijn de wanden al vol gehangen met allerlei andere werken. Desalniettemin was het echt genieten!

Jantina over haar inspiratie:

‘Creativiteit heeft altijd een grote rol gespeeld in mijn leven. Er was en is altijd een aandrang om iets te maken. In 2016 kwam ik in aanraking met vilten. Met hulp van YouTube en internet heb ik mezelf het vilten aangeleerd. In 2017 volgde ik toch een cursus vilten om meer technieken te leren en in 2021/2022 heb ik een cursus vrij borduren gevolgd van Mariet Rankenberg. Waarbij ik diverse nieuwe technieken geleerd heb en inspiratie heb opgedaan om toe te passen in mijn viltschilderijen. Het samenspel van de kleuren en de structuur die ontstaat door het vervilten van de wol; elk resultaat is weer een verrassing. Inmiddels heb ik een eigen stijl ontwikkeld en doe veelal aan hergebruik van kringloopmaterialen

Het is inmiddels een uit de hand gelopen hobby, en nu geef ik aan huis “workshops schilderen met wol” naast mijn werk als woonbegeleider in de psychiatrie.

Meer afbeeldingen van het Jantina haar werk op:

<https://www.galeriemozaiek.nl/exposities/viltschilderijen>

Tips voor augustus en september

Zomertalks Forum. Deze zomer presenteert het Forum een viertal talks, in handen van schrijver en presentator Özcan Akyol. In augustus te gast **Mariken Heitman** en **Marjolein Moorman**.

Data: **11 aug, en 25 aug van 20.00- 21.00 uur** [Zomertalks \(forum.nl\)](https://www.zomertalks.nl)

Kleikunstenroute Op de KleiKunstenRoute kunt u genieten van keramiek tentoongesteld op mooie en verrassende locaties in Dokkum, Bornwird en Raard. U kunt er langs fietsen of wandelen, bij elkaar ongeveer 15 km.

Data: **13 en 14 augustus. Van 11 tot 17 uur.** [Klei Kunst en Route - HOME](https://www.kleikunstenroute.nl)

Tentoonstelling Kleur! In Groninger museum. In deze vrolijke tentoonstelling ontdek je kleur in de collectie van het Groninger museum.

Wat doet kleur met je? Hoe gebruiken we kleur?

Deze vragen vormen op een originele manier de basis.

<https://www.groningermuseum.nl/kunst/tentoonstellingen/kleur>

Foto- expositie Inclusions Bono Blaauw. Foto's van zijn experimenten met bloemen en blaadjes in klompjes ijs. Tot 25 sept. in Hortus Haren <https://www.hortusharen.nl/agenda/inclusions-bonno-blaauw/>

Tentoonstelling VLUCHTIG Vluchtig is zoveel in het leven. Zeker in deze tijden waarin materialisme de boventoon dreigt te voeren is het boeiend om daar eens bij stil te staan Van 3 september tot 9 okt in K38 in Roden <https://kunstencentrumk38.nl/agenda-item/landschap/>

Juli

Het baby eendje haast zich over de weg vliegensvlugge pootjes duiken - net op tijd - het riet in

Donzige aren deinen zacht op goudgele korenakkers

Een berm vol kleur van kaasjes – en boerenwormkruid gele morgenster paarsblauwe heggenwikke

Totdat alle uitbundigheid - toch weer abrupt - wordt teruggebracht. Augustus komt er aan!

Mieke Linders

Beelden van Hinnie Voets

We kwamen er achter tijdens onze weerziens- lunch. SKV-er Hinnie Voets maakt prachtige beelden van verschillend materiaal. Hierbij een greep uit haar collectie.

Baars, speksteen, 33 cm

Meisje met doek, klei 18 cm

Doorkijk, speksteen, 40cm

Bloemen, speksteen, 14 en 18cm

Echtpaar zwaan, albast, 16 en 17 cm

Echtpaar, albast, 18 cm

Uil, zandsteen, 33cm

Yin Yang, serpentijn, 18 cm

Even filmactrice

door Mieke Linders

In het dorp waar ik al lange tijd woon, woont ook Olaf. Hij zal nu ongeveer zeventien jaar zijn. We kennen elkaar zijn leven lang. Het is mooi en ook verrassend een kind te zien opgroeien tot zo'n leuke jongeman. Olaf zit op de mbo opleiding video en film. Ik meen dat het erom spande of hij over zou gaan naar het tweede jaar. Hij zei er niet veel over. Aan zijn ouders gaf hij ontwijkende antwoorden. Samen met een stel klasgenoten produceerde hij een film waarin hijzelf de hoofdrol speelde. Hij vroeg een bevriende dorpsgenoot en mij om daarin te figureren. Een Dimitri moest er komen. Daarnaast een 'tante Janny'. Het werd een ruig en, voor de oudere mens, een redelijk shockerend en doorgeschoten verhaal over drugs en doodslag. Hoe de ontvangst op school was, vertelt het verhaal niet.

Olaf restte de opdracht een korte film in te leveren om te laten zien dat hij behalve een charmante hoofdrolspeler vertolken, ook zelfstandig kon filmen en scenario schrijven..

Vrijdagmiddag appte hij mij of ik nog een keer wilde spelen. Deze keer had hij bedacht dat er een demente Lies moest komen, die op zoek ging naar haar overleden man.. Hij had van school uitstel gekregen om de film op woensdag in te leveren in plaats van de oorspronkelijk eerdere deadline. Op zondag zou hij kunnen, maar pas om vijf uur 's middags. De maandag zou geschikter zijn, al werd het kort dag.

Wil je wel dezelfde 'tokkie jurk' aantrekken als die je aanhad voor tante Janny?, vroeg hij. Dat kon. Een schort zou mijn tenue completeren.

Plaats van handeling werd mijn tuin, een deel speelde zich af in de keuken bij hem thuis en een deel in het dorp. Het werd een genoeglijke middag, de opnames verliepen min of meer op rolletjes.

Regelmatig klonk: 'top!' en 'nice!'. De zon scheen, een aardig meisje dat de derde klas al had gehaald, assisteerde met een reusachtige pluizige microfoon. Olaf zette zijn eerste schreden op het hanteren van een filmcamera!. De foto met 'Lies' en haar man 'Bas' is een aandoenlijke afbeelding van zijn opa en oma. Olaf heeft een erg lieve oma, die mij natuurlijk ook bekend is.

Tenslotte kwam op het eind van de middag een jonge acteur met de bus om 'kleinzoon' te spelen. Hij miste de bus waarmee hij beloofde te komen, maar arriveerde niettemin in een opgeruimd humeur. Binnen een uur was de scène waarin hij speelde opgenomen en moest hij ook weer rennen voor de bus terug.

Toen ik Olaf en zijn assistente achterliet en omkeek zwaaiden ze me enthousiast na.

Olaf heeft er een kluit aan gehad alles in korte tijd te monteren. Twee weken later fietste hij me tegemoet: hallo Lies!, klonk het vrolijk.. Hij was over naar de tweede klas en blij.

En de film bekijk je via deze link

[Roadmovie//Verdwaald in het heden. - YouTube](#)

De onderwerping aan het masker

SKV bijeenkomst op 8 september 2022

met masker-kunstenaar Frans Krom
voor SKV-ers en hun introducees
Plaats: Kunstwerf Bloemsingel 8 /10 Groningen

In “de kunst verkennen” op 8 september aanstaande willen we jullie uitnodigen om de wereld te komen verkennen die achter het theatrale masker verscholen ligt. *“Een wereld die voor vele misschien nog onbekend is en waar soms op een eigen manier de kunsten samenkomen. Zo ontmoet de kracht van stilstand in de beeldende kunst de speelse dynamiek van het theater. Uit deze krachtige ontmoeting ontstaat een eigen thema die van: dienstbaar zijn. Het masker vraagt aan de speler om dienstbaar te zijn aan het karakter die in het masker is vormgegeven. Het masker vraagt aan de maker dienstbaar te zijn aan het karakter wat vorm gegeven moet worden. Hierbij wordt aan zowel de speler als de maker gevraagd de eigen zielenroerselen opzij te schuiven om ruimte te creëren aan het karakter dat gespeeld dan wel gemaakt moet worden”,* zo vertelt Frans.

In het programma zal Frans eerst een theatrale inleiding geven om het thema van dienstbaar zijn verder toe te lichten. Daarna mogen jullie er zelf mee gaan experimenteren om dit thema toe te passen in de voorkeur van de eigen kunstdiscipline en het vervolgens ook te ervaren in het maskerspel.

Programma

- 10.30 uur: Inloop en ontvangst met koffie/thee
- 11.00 uur: Theatrale inleiding Frans Krom
- 12.15 uur: Lunch
- 13.30 uur: Aan de slag met maskers creëren en ermee spelen
- 15.45 uur: napraten met borrel en hapje

Opgave voor deze werkdag voor 1 september via e-mail: info@samenkunstverkennen.nl
Nadere informatie over eventueel meenemen van materiaal volgt nog

Voorstelling Exit Macbeth van NNT

Toeval of niet, maar NNT werkt momenteel aan een voorstelling, waarin maskers een bijzondere rol vervullen. Zie [EXIT Macbeth » NNT](#)

Samen met NNT bieden we jullie daarom 2 mogelijkheden om deze voorstelling met SKV bij te wonen

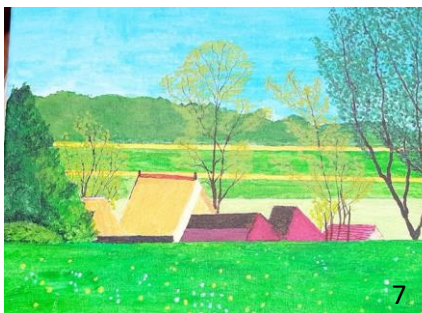
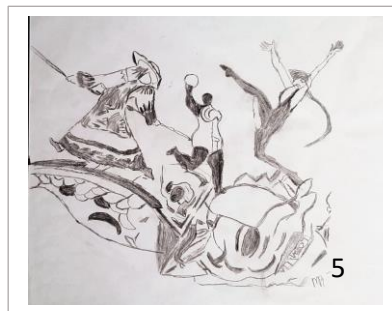
25 aug 16.00 uur (vooraf): openbare repetitie in zaal 1 van de Machinefabriek. Deze voorstelling is gratis.

8 sept 20.00 uur (na afloop): Try-out in de Schouwburg. Tickets vanaf €14,50

Opgave voor 1 van beide voorstellingen i.v.m. beschikbaarheid voor 10 aug a.s.
via e-mail: info@samenkunstverkennen.nl

Kunstverscheurders samen aan de slag

De werkgroep Kunstverscheurders, die vooral tekent en schildert, komt om de 14 dagen bij elkaar in een prachtige lichte ruimte in het dorpshuis van Schipborg. De afgelopen periode konden we Ineke als nieuw lid verwelkomen. De groep bestaat momenteel uit 9 deelnemers. Er wordt gewerkt met verschillend materiaal en soms wordt er een workshop georganiseerd of een bezoekje om inspiratie op te doen. Ook worden de resultaten in de appgroep uitgewisseld. Hierbij een kleine expositie van onze werken.

1. Ineke Bijmolt; 2. Ameland de Hon - Maria Disco; 3. Straatje Monodendr Griekenland- Geesje Nijhof; 4. Nederlands verleden-Geert Ristsema; 5. Internationaal- Mary Ritsema; 6. Landschappen in Lewenborgen - Marc de Jonge 7. In de buurt van Eext- Wil Matla; 8. Waterlelies- Aly van Beek; 9. Groninger land- Grietje van den Broek